

Metody kompilacji

Wykład 11

Y A C C

YACC

Generator analizatorów
składniowych

Literatura

- *A Compact Guide to Lex & Yacc*
by Tom Niemann

<http://epaperpress.com/lexandyacc/>

- *The Lex & Yacc Page*

<http://dinosaur.compilertools.net/>

Wstęp

Autor oryginalnej wersji YACC'a:
Stephen C. Johnson, 1975.

Narzędzia pokrewne:

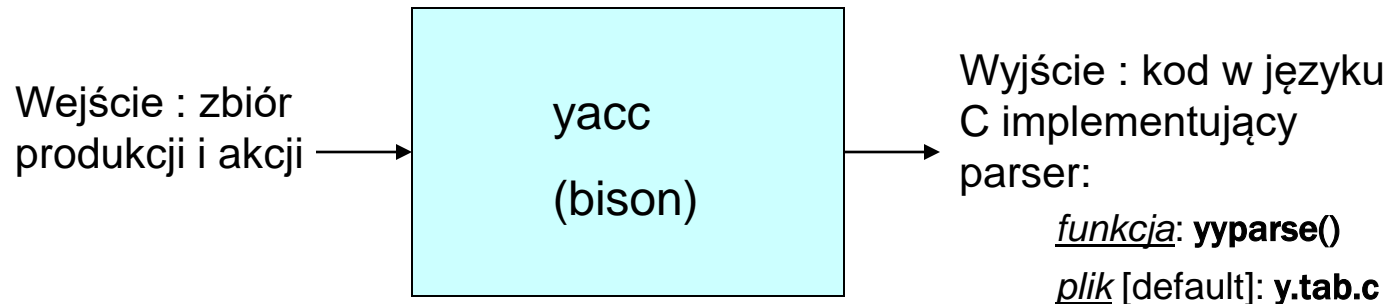
- lex, yacc (AT&T)
- bison (GNU)
- BSD yacc
- PCYACC (Abraxas Software)

GENERATOR YACC

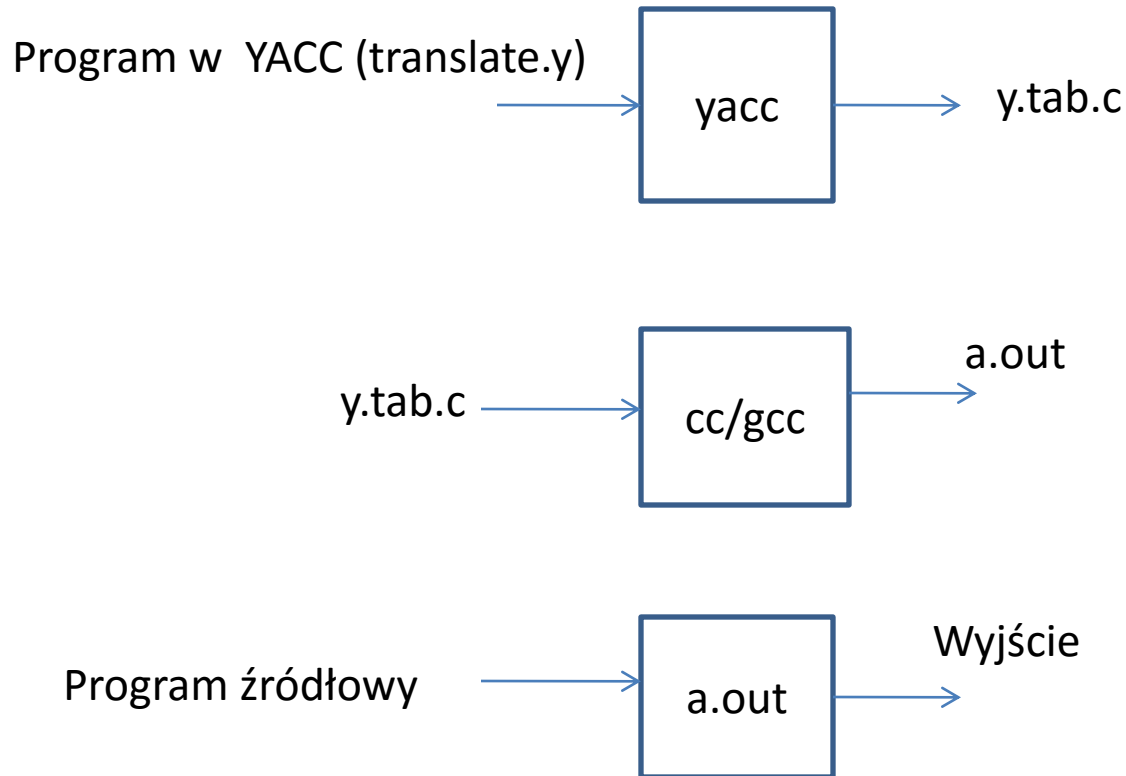
- Zadaniem generatora YACC jest wygenerowanie kodu źródłowego analizatora składniowego w języku C.
- Kod źródłowy generowany jest przez YACC'a w oparciu o plik ze specyfikacją.

GENERATOR YACC

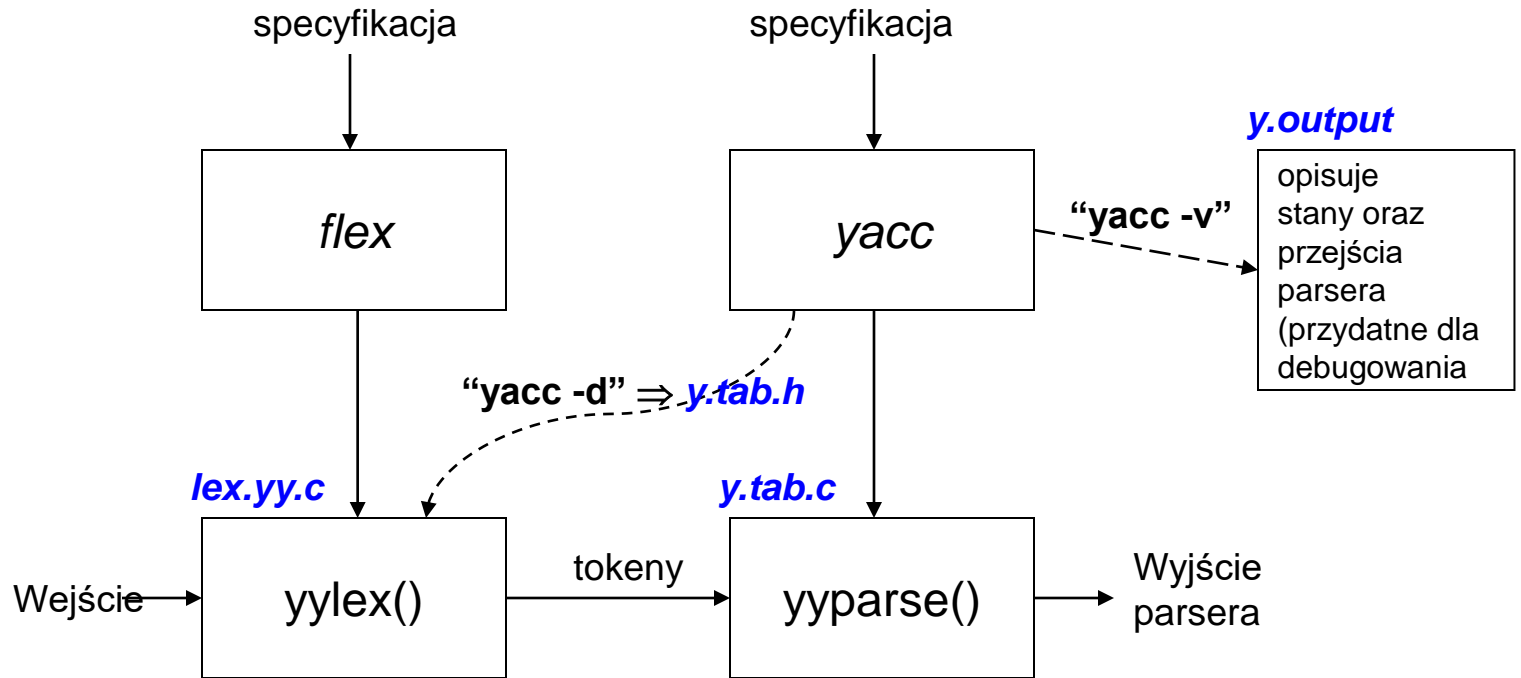
- Pobiera specyfikację gramatyki bezkontekstowej
- Generuje kod dla parsera.

Jak korzystamy z YACC'a

Zastosowanie YACCA

GENERATOR YACC

Zasady działania programu:

- Wygenerowany przez program YACC analizator redukujący działa w oparciu o tablicę LALR(1).

GENERATOR YACC

Zasady działania programu:

- Jako symbol startowy gramatyki, przyjmowany jest, przez domniemanie, nieterminal znajdujący się po lewej stronie pierwszej produkcji.

GENERATOR YACC

- Wygenerowany parser ma postać funkcji `int yyparse()`. Aby uruchomić parser zawarty w tej funkcji potrzebujemy dwóch innych funkcji: `main()` i `yylex()`.
- Funkcja `main()` wywołuje funkcję `yyparse()`.

GENERATOR YACC

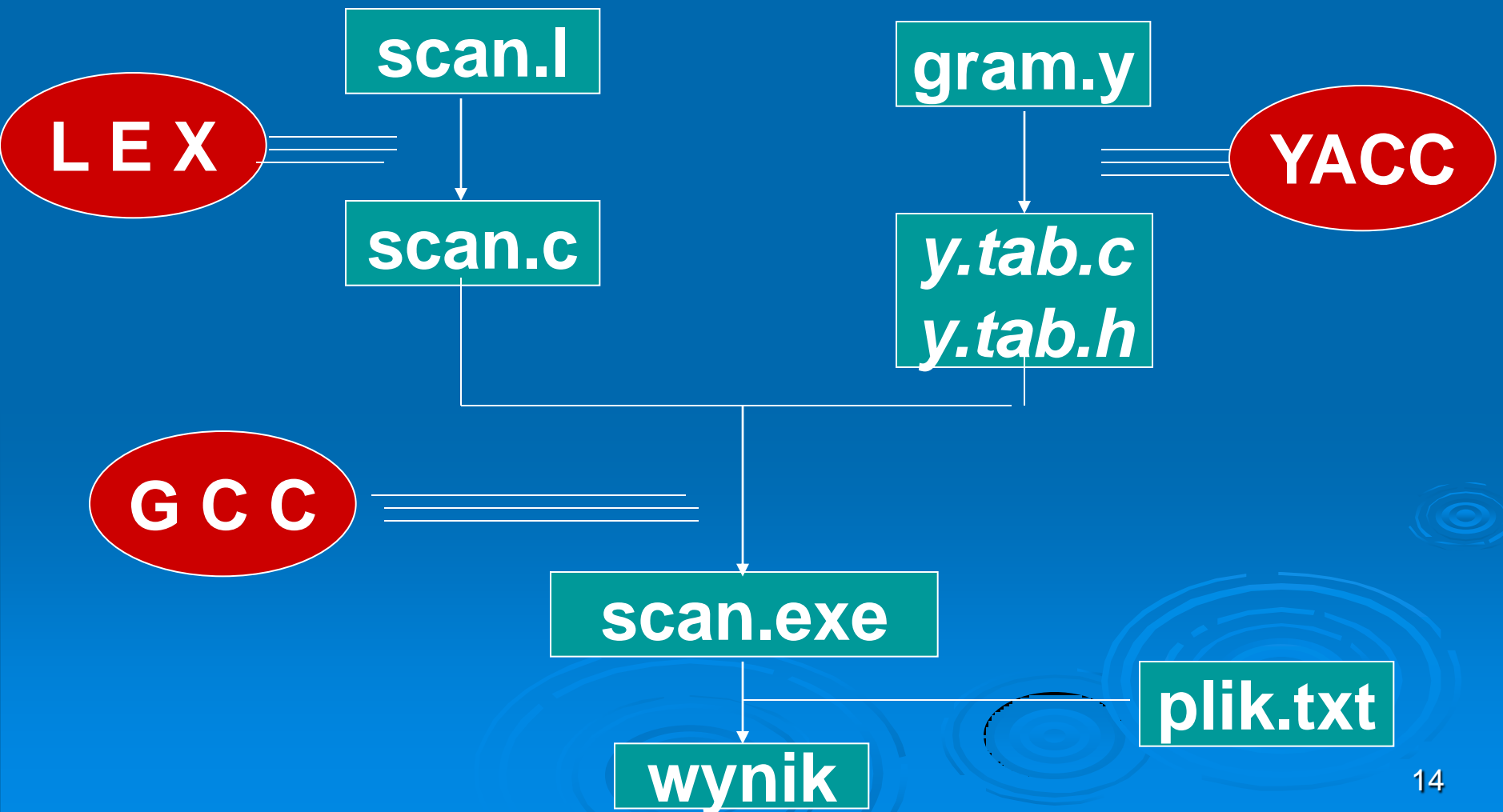
- Parser wywołuje funkcję `yylex()` celem pobrania tokena z wejścia.
- Yacc definiuje nazwy tokenów w parserze jako nazwy preprocesora C w pliku `y.tab.h`, więc `yylex()` może je użyć.

GENERATOR YACC

- Gdy `yylex()` znajdzie token, zwraca do parsera jego numeryczną wartość, umieszczając ją w zmiennej `yyval`;

GENERATOR YACC

Schemat organizacji działania Yacc'a:

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

- Każdy plik ze specyfikacją dla programu YACC powinien składać się z trzech sekcji.
- Pierwsza sekcja to **sekcja definicji**, gdzie umieszczamy, definicje i deklaracje zmiennych, stałych, deklaracje stanów oraz makra preprocesora.

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

- Sekcja definicji może zawierać fragment kodu, który zostanie uwzględniony przez analizator składniowy.
- Kod ten musi być odpowiednio „opakowany”: otwarcie fragmentu powinno być poprzedzone znacznikiem `%{`, natomiast jej zamknięcie znacznikiem `%};`

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

- Przykład budowy sekcji definicji:

```
%{
```

```
#include <iostream.h>
```

```
int zmienna;
```

```
int zmienna_druga=1;
```

```
%}
```

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

- Druga sekcja to **sekcja przetwarzania**.
- W sekcji przetwarzania umieszczamy wszelkie reguły przetwarzania, zgodnie z którymi wygenerowany będzie analizator.

TWORZENIE PLIKU REGUŁ

- Budowa reguły przetwarzania opiera się na dwóch zasadniczych częściach: produkcji i operacji.
- Produkcja jest zapisana w notacji programu YACC. Strzałka w produkcji jest zastąpiona znakiem „:”.
- Kolejne ciała produkcji, których lewa strona jest taka sama, oddzielamy znakiem '|’.
- Operacja jest blokiem instrukcji języka C.

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

Jeśli w gramatyce mamy produkcję

$S \rightarrow T+T,$

to reguła produkcji może wyglądać następująco:

```
S : T '+' T      {printf("liczba + liczba");}  
;
```

NOTACJA YACC'a

- Rozważmy gramatykę, w której zbiór produkcji jest następujący:

$E \rightarrow E + T;$

$E \rightarrow T;$

$T \rightarrow T * F;$

$T \rightarrow F;$

$F \rightarrow (E);$

$F \rightarrow \text{num};$

Produkcje w notacji YACC'a:

%token num

%%

E : E '+' T

| T

;

T : T '*' F

| F

;

F : '(' E ')'

| num

;

E->E+T

E->T

T->T*F

T->F

F->(E)

F->num

NOTACJA YACC'a

- Niech G będzie gramatyką z produkcjami $T \rightarrow (T)$ i $T \rightarrow \varepsilon$. Wtedy ε -produkcję możemy zapisać w notacji YACC'a następująco:

%%

T : '(' T ')'

|

;

AKCJE SEMANTYCZNE

- Akcja semantyczna YACC'a jest sekwencją instrukcji w C.
- Symbol \$\$ odwołuje się do wartości atrybutu skojarzonej z nieterminalem po lewej stronie.

AKCJE SEMANTYCZNE

- Symbol $\$i$ odwołuje się do wartości skojarzonej z i -tym symbolem gramatyki po prawej stronie.
- Akcja semantyczna wywoływana jest zawsze, gdy redukujemy według związanej z nią produkcji.

AKCJE SEMANTYCZNE

Rozważmy dwie produkcje: $E \rightarrow E+T \mid T$;

Notacja YACC'a:

```
wyr : wyr '+' term {$$ = $1 + $3;}  
    | term  
    ;
```

Przykład

```
%{  
#include<ctype.h>  
%}  
%token DIGIT  
%%
```

```
line:expr '\n'      {printf("%D\n",$1);}  
;  
Expr   : expr '+' term    {$$=$1+$3}  
       | term  
       ;  
Term   : term '*' factor  {$$=$1*$3}  
       | factor  
       ;  
Factor : '(' expr ')'     {$$=$2}  
       | DIGIT  
       ;  
%%
```

Przykład

```
%{  
#include< ctype.h>  
%}  
%token DIGIT  
%%
```

```
line :expr '\n'   {printf("%d\n",$1);}  
      ;  
expr : expr '+' term   {$$=$1+$3}  
      | term  
      ;  
term : term '*' factor  {$$=$1*$3}  
      | factor  
      ;  
factor : '(' expr ')'   {$$=$2}  
        | DIGIT  
        ;  
%%
```

```
yylex()  
{  
    int c;  
  
    c=getchar();  
    if isdigit(c )  
    {  
        yylval=c-'0';  
        return DIGIT;  
    }  
    return c;  
}
```

Prosty kalkulator

```
%{
#include <ctype.h>
%}
%token DIGIT
%%
line   :  expr '\n'      { printf("%d\n", $1); }
;
expr   :  expr '+' term  { $$ = $1 + $3; }
      |  term
;
term   :  term '*' factor { $$ = $1 * $3; }
      |  factor
;
factor :  '(' expr ')'   { $$ = $2; }
      |  DIGIT
;
%%

yylex() { int c; c=getchar();
         if (isdigit(c)) {yylval=c-'0'; return
DIGIT;}
         return c;}

```

Deklaruje isdigit m.in.

Deklaruje token DIGIT

Akcja semantyczna

Domyślna akcja $$$ = \$1$ dla produkcji, których prawa strona zawiera jeden symbol

#include "lex.yy.c" aby korzystać z procedury yylex utworzonej przez Lexa

'yylval' przechowuje atrybut

© Włodzimierz Bielecki WI ZUT

Konflikty

➤ W celu rozwiązania konfliktu YACC stosuje dwie reguły:

1. Konflikt reduce/reduce jest rozwiązywany przez wybór produkcji, która jest umiejscowiona wcześniej w specyfikacji YACC'a.

Konflikty

2. Domyślnie, konflikt shift/reduce zostaje zawsze rozwiązany na rzecz shift.

Konflikty

- Ponieważ ta ostatnia zasada nie zawsze może być właściwa, YACC zawiera ogólny mechanizm rozwiązywania konfliktów shift/reduce.

Konflikty

➤ W deklaracjach, możemy przypisać pierwszeństwo i łączność do terminali.

➤ Deklaracja

```
%left '+' '-'
```

czyni, że operatory '+' i '-' będą miały takie same pierwszeństwo i będą łączne lewostronnie.

Konflikty

- Możemy zadeklarować operator łączny prawostronnie jak
`%right '-'`

Konflikty

- Pierwszeństwo terminali i produkcji określa kolejność, w której one się pojawiają w części deklarycyjnej.

Konflikty

Jeśli YACC ma wybrać między przesunięciem symbolu *a* a redukcją w oparciu o produkcję

$A \rightarrow \alpha$,

to wybiera redukcję jeśli pierwszeństwo produkcji jest większe od pierwszeństwa symbolu *a*.

➤ Inaczej wybiera przesunięcie.

Jeszcze jeden prosty kalkulator - Pliki

➤ calc.l

- Zawiera specyfikację dla LEXa.

➤ calc.y

- Zawiera specyfikację dla YACCa oraz wywołanie funkcji **yylex**.

Współpraca między LEX i YACC

scanner.l

```
%{
#include <stdio.h>
#include "y.tab.h"
}%
id      [_a-zA-Z][_a-zA-Z0-9]*
%%
int     { return INT; }
char    { return CHAR; }
float   { return FLOAT; }
{id}    { return ID; }
```

```
yacc -d xxx.y
```

■ Produced

```
y.tab.h
```

```
# define CHAR 258
# define FLOAT 259
# define ID 260
# define INT 261
```

parser.y

```
%{
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
}%
%token CHAR, FLOAT, ID, INT
%%
```

Wywołanie YACC'a z flagą „-d” tworzy plik nagłówkowy zawierający liczbowe identyfikatory tokenów

Plik dla YACCa

- `%{`
- `#include <stdio.h>`
- `int regs[26];`
- `int base;`
- `%}`
- `%start list`
- `%token DIGIT LETTER`
- `%left '|'`
- `%left '&'`
- `%left '+' '-'`
- `%left '*' '/' '%'`
- `%left UMINUS /*supplies precedence for unary minus */`

Plik dla YACCa

```
%%          /* beginning of rules section */
list:      /*empty */
|
list stat '\n'
|
list error '\n'
{
  yyerrok;
}
;
stat: expr
{
  printf("%d\n", $1);
}
|
LETTER '=' expr
{
  regs[$1] = $3;
}
;
```

Akcja semantyczna jest
wypisana po produkcji

```
expr: '(' expr ')'
{
  $$ = $2;
}
|
expr '*' expr
{
  $$ = $1 * $3;
}
|
expr '/' expr
{
  $$ = $1 / $3;
}
|
expr '%' expr
{
  $$ = $1 % $3;
}
|
expr '+' expr
{
  $$ = $1 + $3;
}
|
expr '-' expr
{
  $$ = $1 - $3;
}
|
expr '&' expr
{
  $$ = $1 & $3;
}
|
expr '|' expr    { $$ = $1 | $3;
|
}
```


Plik dla YACCa

```
➤ '-' expr %prec UMINUS
➤ {
➤   $$ = -$2;
➤ }
➤ |
➤ LETTER
➤ {
➤   $$ = regs[$1];
➤ }
➤ |
➤ number
➤ ;
➤ number: DIGIT
➤ {
➤   $$ = $1;
➤   base = ($1==0) ? 8 : 10;
➤   |
➤ number DIGIT
➤ {
➤   $$ = base * $1 + $2;
➤ }
➤ ;
```

Plik dla YACCa

- %%
- main()
- {
- return(yyparse());
- }
- yyerror(s)
- char *s;
- {
- fprintf(stderr, "%s\n",s);
- }
- yywrap()
- {
- return(1);
- }

Plik dla Lexa

```
➤ %{  
➤ #include <stdio.h>  
➤ #include "y.tab.h"  
➤ int c;  
➤ extern int yyval;  
➤ %}  
➤ %%  
➤ " " ;  
➤ [a-z] {  
➤     c = yytext[0];  
➤     yyval = c - 'a';  
➤     return(LETTER);  
➤ }  
➤ [0-9] {  
➤     c = yytext[0];  
➤     yyval = c - '0';  
➤     return(DIGIT);  
➤ }  
➤ [^a-z0-9\b] {  
➤     c = yytext[0];  
➤     return(c);  
➤ }
```

Kompilacja i wykonanie

- `bison -d -y calc.y`
  - create `y.tab.c` and `y.tab.h`
- `flex calc.l`
  - create `lex.yy.c`
- `gcc -g lex.yy.c y.tab.c -o calc`
  - Create execution file
- `./calc`
  - Run the calculator

Dziękuję za uwagę